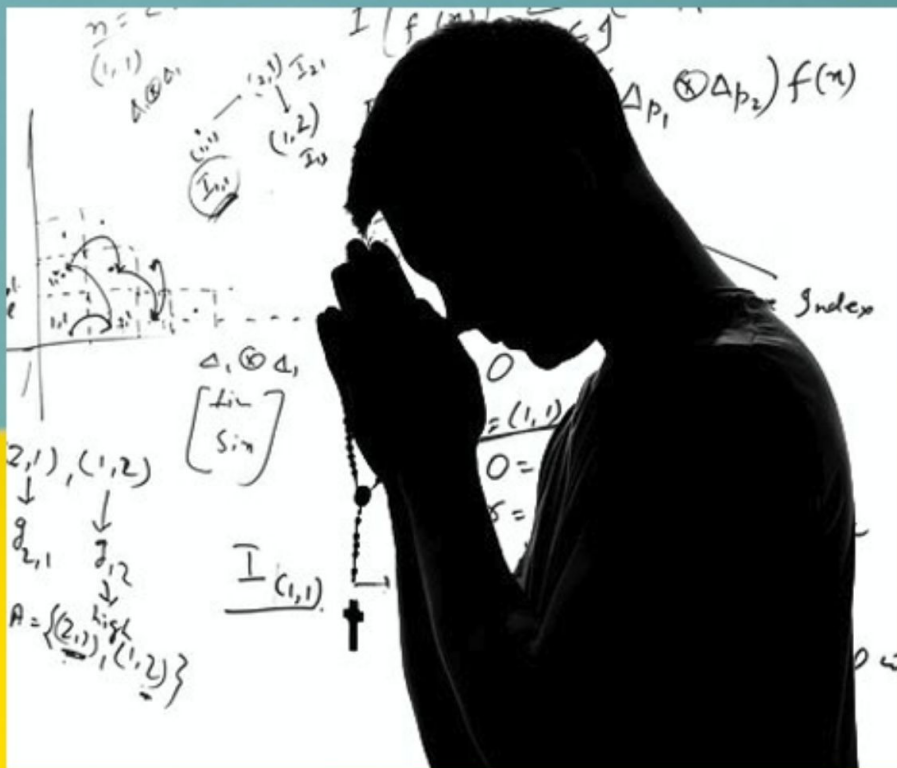

ПРОМЕНЛИВИ В
МОЛИТВЕНОТО
УРАВНЕНИЕ

Никола Димитров

Променливи в молитвеното уравнение

Всеки християнин е свидетел на отговорени и неотговорени молитви. От какво зависи дали молитвите ни ще бъдат отговорени? Разбира се, никой не би могъл да предостави пълен отговор на този въпрос. Следват няколко идеи, които биха могли да ни помогнат. Това не са формули на успеха, нито религиозни правила или ритуали (Бог е Личност, така че никоя формула не би могла да Го обхване или задължи да откликне). По-скоро това са неща, които може би сме забравили в ходенето си с Бога. Списъкът в никакъв случай не е изчерпателен, нито е степенуван по важност:

1). Брой на молещите се

Матей 18:20 *Защото, където **двама или трима** са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.*

Деяния 2:1 *И когато настана денят на Петдесетницата, **те всички** бяха на едно място.*

Деяния 1:14 **Всички те единодушно** бяха в постоянна молитва (и моление) с някои жени и Мария, майката на Исус, и с братята Му.

Евреи 10:24-25 *И нека се грижим един за друг, така че да се поощряваме към любов и добри дела, като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят наближава.*

Вярвам, че често се случва да се борим в молитва сами, дори в продължение на много време, без да преживеем пробив. В даден момент някой предлага да се помолим заедно и пробивът идва почти мигновено. Силата на общата молитва не е за пренебрегване.

Брачните двойки имат предимство в тази сфера и е добре да се възползват от силата на общата молитва.

2). Дали молитвата е по Божиата воля?

1 Йоан 5:14 *И дръзновението, което имаме пред Него, е това, че **ако просим нещо по Неговата воля**, Той ни слуша.*
Йоан 15:7 ***Ако пребъдете в Мен и думите Ми пребъдат във вас**, искайте каквото и да желаете и ще ви се сбъдне.*

Матей 6:9-13 *А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; **да бъде Твоята воля** както на небето, така и на земята! Дай ни днес насъщния хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата, до вековете. Амин!*

3). Усърдна ли е молитвата ни?

Яков 5:16-18 ***Голяма сила има усърдната молитва** на праведния човек. Илия беше човек със същото естество като нас; и се помоли усърдно да не вали дъжд, и не вали дъжд на земята три години и шест месеца; и пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си.*

Лука 18:1 *Каза им една притча как трябва
всякога да се молят и да не
отслабват.*”

Ние обичаме да казваме, че не е важно количеството, а качеството. Ако го вярваме, добре ще е да го приложим и в молитвите си. Молитва, която е изпълнена с плам, огън и изгарящо желание има много по-голям шанс от вялата, апатична и по задължение молитва. Каква част от молитвите ни са наистина усърдни и каква част са просто молитва на езици докато шофираме към работа, докато мием чиниите, докато преобличаме децата, докато гледаме нещо по телевизията и т.н.?

4). Има ли молещият се вяра?

Яков 5:14-15 *Болен ли е някой от вас,
нека повика църковните презвитери и
нека се помолят над него и го помажат с
елей в Господното име. **И молитвата,
която е с вяра,** ще избави страдалеца,
Господ ще го привдигне и ако е извършил
грехове, ще му се простят.*

Проповедниците обичат да поставят вината върху хората, за които се молят, когато те не получат изцелението си. Но, много често

отговорността лежи и в самия молещ се. Отговорността му се състои в това той/тя да стоят в Божието присъствие, да се изпълват със Святия Дух, да пребъдват в Словото на Бога и да позволяват на Бог да ги води. Служителят трябва да е наясно, че той/тя не е просто магически проводник, когато човекът, за когото се моли има вяра.

5). Има ли този, за когото се молят, вяра?

Множество пасажии, особено от живота на Исус, подкрепят тази точка. Исус постоянно питаше хората дали вярват, че Той може да ги изцели. Вярата не е предмет, който човек да носи в джоба си, да го извади и да каже: *„Ето, аз имам вяра.“* Вярата е изгарящото желание, копнеж, надежда и доверие в Божията сила. Новият завет описва случай с човек, който отиде при Исус и пожела да бъде изцелен. Исус го попита дали вярва и той отговори: *„Вярвам, Господи, помогни на неверието ми“*. Исус го изцели. Това показва, че самият копнеж, самото обръщане към Бога, самото желание, самият пламък в очите, е форма на вяра, дори и да продължаваме да се борим с

неспособността си да разберем как ще дойде съответният отговор.

В този случай бих прибавил важноста от искреност в молитвата. Бог така или иначе знае кога молитвата ни е изпълнена с непоклатима вяра и кога е като на човека в горния пример. Затова, ако ни е трудно да повярваме, чудесна молитва е следната: „Господи, вярвам, помогни на неверието ми.“

6). Какви и колко са духовните сили, които ни противостоят?

Ефесяни 6:11-13 *Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. Защото **нашата борба не е срещу кръв и плът**, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните управители на тази тъмнота, срещу духовните сили на нечестията в небесните места. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите.*

Както молитвата на пророк Данаил отне време, за да бъде отговорена, поради духовните сили

на нечестието, които се бореха с ангелите изпратени да доставят отговора на Данаил, така е и при нас. Понякога просто не става веднага и ние трябва да имаме търпението да устояваме и да бъдем търпеливи, като не спираме молитвата, поста и бдението си. Освен това, контекстът на горния стих показва, че начинът да победим тези началства, власти, управители и сили, е като ходим в истината, като сърцето ни е праведно, като благовестваме с готовност, като носим мир, като живеем ежедневен живот на вяра, като сме уверени в спасението си, като познаваме Божието слово, като се молим в Духа и особено като се молим за всички светии (Ефесяни 6:14-18)

7). До колко далеч сме готови да стигнем в посвещението си?

Матей 17:21 А този род не излиза освен с молитва и пост.

Някои молитви ще получат бърз и лесен отговор, но има други, които ще изискват по-голямо ниво на посвещение. Готови ли сме да се молим **докато** получим отговора?

8). Има ли грях в живота ни?

Яков 5:16 *И така, **изповядайте** един на друг **греховете си** и **се молете** един за друг.*

1 Тимотей 2:8 *И така, искам мъжете да се молят на всяко място, като **издигат ръце святи**, без гняв и пререкания.*

9). Имаме ли водителство каква е нашата част в отговора на молитвата?

Римляни 8:14 *“Понеже **които се управляват** от Божия Дух, те са Божии синове.”*

Има случаи, в които отговорът на Бог не „пада от небето“, а изисква нашето участие. Настроили ли сме духа, ума и емоциите си, за да получим това водителство?

10). Нашето разбиране за Бог и Писанията.

Матей 7:7-11 *“Искайте и ще ви се даде; търсете и ще намерите; хлопайте и ще*

*ви се отвори; защото **всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на този, който хлопа, ще се отвори.** Има ли между вас човек, който, ако му поиска синът му хляб, ще му даде камък или ако поиска риба, ще му даде змия? И така, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече вашият Отец, Който е на небесата, ще даде добри неща **на тези, които искат от Него!**"*

Понякога липсата на вяра се изразява в това да си мислим, че Бог няма да ни отговори поради всякакви причини. Горните стихове, обаче, са доста всеобхватни - **всеки**, който иска, **всеки**, който търси, **всеки**, който хлопа...

11). Достатъчно интимна ли е молитвата?

Матей 6:6 *А ти, когато се молиш, **влез във вътрешната си стаичка и като си затвориш вратата, помол се на своя Отец, Който е в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.***

Лука 5:16 *А Той се оттегляше в
усамотени места и се молеше.*

Нека отново да задам въпрос, който вече зададох по-горе, понеже мисля, че е много важен: „Каква част от молитвите ни са наистина интимни и каква част са просто молитва на езици докато шофираме към работа, докато мием чиниите, докато преобличаме децата, докато гледаме нещо по телевизията и т.н.“

12). Молим ли се за другите?

Лука 6:27-28 *Но на вас, които слушате, казвам: Обичайте неприятелите си, правете добро на тези, които ви мразят, благославяйте тези, които ви проклинат, **молете се за тези, които ви правят пакост.***

1 Тимотей 2:1-4 *И така, увещавам преди всичко да отправяте молби, **молитви**, прошения, благодарения за **всички човеци, за царе и за всички, които са високопоставени**, за да имаме тих и спокоен живот в пълно благочестие и сериозност. Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, Който иска*

да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината.

Матей 9:38 Жътвата е изобилна, а работниците - малко; затова се **молете на Господаря на жътвата да изпрати работници на жътвата Си.**

Яков 4:1-3 Откъде произлизат боеве и откъде - препирни, между вас? Не е ли оттам - от вашите сладострастия, които воюват в телесните ви части? Пожелавате, но нямате; ревнувате и завиждате, но не можете да получите; карате се и се биете; но нямате, защото не просите. **Просите и не получавате, защото зле просите, за да пилеете във вашите сладострастия.**

Каква част от молитвите ни са за някой или нещо, които по никакъв начин не ползват нас самите? Колко често се молим за някой или нещо, без ние да сме облагодетелствани? Колко често забравяме за самите себе си и искрено и усърдно се молим за някой или нещо друго?

13). Справили ли сме се със страха, притесненията и неверието?

Филипяни 4:6 **Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба** изказвайте прошенията си на Бога с благодарение.

Евреи 4:16 Затова нека **пристъпваме с дръзновение** към престола на **благодатта**, за да придобием милост и да намерим благодат, която да помага в подходящото време.

В огромен процент от случаите, дори непосредствено след дадена молитва, притеснения и страхове, че молитвата ни няма да бъде отговорена, нахлуват в ума ни. В подобен момент трябва да се справим с тези негативни мисли като фокусираме ума си изцяло в Бога и като Му се доверим. Това, разбира се, не става веднага и затова, в моментите, когато „всичко ни е наред“, ние трябва да изграждаме себе си, за да може в момент на криза да не реагираме като невярващи хора, а като вярващи.

Понякога, точно преди молитвата ние съгрешаваме. Покаяваме се преди да

започнем да се молим, но осъждението в нас все още работи и ни пречи да се молим. Стихът в Евреи казва да имаме дръзновение. Бог е по-велик от нашите слабости и когато те са под кръвта на Исус, след като сме се покаяли, нищо не трябва да ни спира да преживеем невероятно време в молитва.

14). Живеем ли живот на молитва?

1 Солунци 5:17 ***“Непрестанно се молете.”***

Тук не става дума за определена молитвена нужда, а за отношение на сърцето, в което то през цялото време е насочено към Бога. Животът на молитва е ключът към успешния живот като цяло. Когато цялото ни същество е в общение с Бога през цялото време, без значение какво правим физически, това ще изгради духа ни, ще зареди емоциите ни и ще изпълни тялото ни с Божествена енергия.

15). Достатъчно искрени ли сме, или се молим с формули?

Матей 6:7 “А когато се молите, **не говорете излишни думи**, както езичниците; защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многословието си.”

Споменах за искреността в по-горна точка, но тук бих искал да я подчертая. Бог знае всичко, което се случва в нас. Ако изгаряме от гняв и отидем пред Бога и се молим „смирено“, това е лицемерие. Бог вижда отвъд думите ни. Затова Давид беше любимец на Бога. Ако погледнем Псалмите му, в много от тях той излива гнева и разочарованието си, понякога дори към Бога, но накрая на всеки Псалм винаги завършва с хваление към Бога. Бог е по-голям от нашия гняв, така че няма смисъл да го крием и да се правим на праведни пред Него. Ако сме ядосани, нека бъдем искрени пред Бога и в молитва, искайки Неговата намеса, така че Той да отнеме гнева ни. Ако сме разочаровани, ако сме ударени, ако сме отчаяни, мислите ли, че като отидем пред Бог все едно, че всичко е наред, това би била правилна молитва?

16). Молим ли се „В Духа?“

Ефесяни 6:18 *Като се **молите в Духа** на всяко време с всякаква молитва и*

прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии.

*Юда 20 А вие, възлюбени, като назидавате себе си във вашата пресвята вяра и се **молите в Святия Дух**.*

Много проповедници казват, че тези стихове говорят специфично за молитва на езици, но аз мисля, че те обхващат всяка молитва, която е изговорена в присъствието на Бога, чрез Неговия Дух, в смирение и благоговееие пред Него.

17). Благодарни ли сме, когато се молим?

*Колосяни 4:2 “Постоянствайте в молитва и бъдете в нея с **благодарение**.”*

О, колко пъти, когато сме под напрежение, отиваме пред Бога, молим се с всички сили и си тръгваме от молитвата под същото напрежение, дори забравили да благодарим на Бога? Думата **благодарение** има същият корен като думата **благодат**, а благодат

означава Бог да се намеси в живота ни.
Следователно, благодарението освобождава една по-висша мярка на Божията благодат - на Божията намеса в живота ни.

18). Молим ли се със сълзи?

Евреи 5:7 *Този Христос в дните на плътта Си, като принесе със силен вик и със сълзи молитви и молби на Този, Който можеше да Го избави от смърт, и като бе послушан поради благоговението Си.*

Псалм 126:5 *Онези, които сеят със сълзи, с радост ще пожънат.*

Искрените сълзи, породени от божествена емоция в нас, примесени с интензитет на пламенна молитва, са невероятно силно оръжие.

19). Молим ли се почитаемо?

Ефесяни 3:14 *Затова прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос.*

През ХХІ век много хора лансират идеята за по-отворен тип молитва пред Бог, все едно, че Бог е наша **дружка**. Обръщения от типа: „*К'во стаа, Господи?*“ не са рядкост, дори излизащи от устата на някои известни проповедници. Наричам това: „рапърска молитва.“ Мисля, обаче, че когато отиваме пред Бога, нивото на почит, което изразяваме към Него, също е фактор в молитвения ни живот.

20). Освещаваме ли Бога?

Матей 6:9 *А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, **да се свети Твоео име!***

Когато учениците искаха Исус да ги научи да се молят, молитвата, която Той им предложи като модел, започваше с освещение. Започвайки по този начин, ние отваряме себе си за Божието величие, което определено ще ни помогне да се молим от друга перспектива - небесна, а не земна.

21). Какви са взаимоотношенията ни с брачния ни партньор?

**1 Петрово 3:7 Също и вие, мъже, живеете
благоразумно с жените си като с по-слаб
съсърд и им отдавайте почит като на
сънаследници на дадения чрез благодат
живот, за да не бъдат
възпрепятствани молитвите ви.**

Скъпи женени братя и сестри, наясно съм, че това е вероятно най-пренебрегваната от всички точки, но Библията ясно казва, че влошените взаимоотношения в семейството пречат на молитвите ни. Исус също даде няколко примера в тази насока, когато определено взаимоотношение е развалено. Първо - каза Той - ние трябва да оставим дара си на олтара и да отидем да възстановим взаимоотношението в Божията любов и тогава да се върнем и да принесем дара си.

Отново, със сигурност пропускам някои важни моменти, но мисля, че тези са достатъчни като отправна точка в нашия молитвен проект.

Бог да ви благослови!